

VIISASTA SYDÄNTÄ ETSIMÄSSÄ

Kolme Orimattilan seurakunnan jäsentä viettää 100-vuotissyntymäpäiväänsä tammikuussa. Kolme! Hämmästyttävää. Toiveen mukaisesti heitä kaikkia kävi kotiseurakunnan pappi tervehtimässä, viemässä onnittelut ja toivottamassa siunausta jokaiseen päivään. Heidän syntyessään tammikuussa 1923 Suomi oli runsaan kolmen miljoonan asukkaan maatalousyhteiskunta, joka juuri oli viettänyt viidettä itsenäisyyspäiväänsä. Oppivelvollisuuslaki oli astunut voimaan 1921 ja uskonnonvapauslaki vuoden alussa 1923. Liki koko itsenäisen Suomen vaiheet eläneet ovat perhekunnilleen ja läheisilleen eläviä historiankirjoja silloinkin, kun matka on jo riisunut voimista ja muistista. Satavuotiaan kohtaaminen antaa perspektiiviä ja lisää kiitollisuutta. Kiitä vanhuksesta, jonka tunnet.

Psalmi 90 puhuu ihmiselämän lyhydestä ja Jumalan ikuisuudesta. Pitkäkin ihmiselämä on kuin aamulla katoavaa unta tai hetken viheriövää ruohoa. Jumala on ajasta aikaan ja oli jo ennen aikojen alkua. Psalmin rukouksen johtopäätös on rukousshuokaisu: ”Opeta meille, miten lyhyt on aikamme, että saisimme viisaan sydämen.” Hän ei pyydä mahdollisimman pitkää elämää. Hän pyytää ajan rajallisuuden tajuamista ja siitä seuraavaa viisauden lisääntymistä. Sen merkinä on elämän lahjaluonteen ymmärtäminen ja jokaisen päivän arvon näkeminen. ”Opetä minulle, miten lyhyt on aikani, että saisin viisaan sydämen.” Voisiko tämä olla sinun rukouksesi tänään? Olisiko mahdollista, että illan tullen kävisit viisaampana levolle?

Kirkkoherra Annakaisa Rantala